

mærket Maade begrundet, hvorfor udenlandsk Fortjeneste ikke bør beskattes gennem Aktieselskabsbeskatningen. Jeg nærer ikke nogen Forventning om, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil kunne tiltræde denne Begrundelse; maaske vil det ærede Medlem heller ikke kunne forstaa den, man kan jo se saa højst forskelligt paa Tingene. Nogle kan have Blikket alene henvendt paa den ene Ting: her er en Fortjeneste, deraf maa det offentlige have et eller andet, helst meget, andre — og det er efter min Mening i denne Forbindelse de mere forstandige — har deres Opmærksomhed henvendt paa saa vidt muligt aldrig at have en Skattelovgivning, der i for høj Grad fører til, at Virksomheder i en vis Forstand ikke gaar ind i en forstandig Risiko for at opnaa Fortjeneste. Med Hensyn til udenlandsk Fortjeneste er Forholdet nemlig ganske afgjort dette, at det altid er forbundet med en ikke ubetydelig Risiko at fremskaffe denne, og Forholdet er yderligere ganske afgjort dette, at det danske Samfund som saadant er i høj Grad interesseret i, at visse Virksomheder skaffer Fortjeneste ude fra.

Saa bliver da Spørgsmaalet, om man skal stille sig paa det Standpunkt at sige: Faar I en klækkelig Fortjeneste, tager vi en væsentlig Del deraf som Dobbeltbeskatning, thi det maa jo aldrig glemmes, at det, der her foreligger, er en Dobbeltbeskatning — eller om man vil stille sig paa det Standpunkt at sige: Dette er en Fortjeneste, som falder udenfor vort Lands Omraade, og derfor skal den heller ikke beskattes dobbelt; men vi vil tværtimod opfordre til at fremskaffe den Art Fortjeneste, thi samtidig med den faar næsten altid automatisk derigennem et betydeligt Antal Statsborgere rent privat en Fortjeneste deraf, og dette medfører, at Skattevæsenet ved at beskatte disse Borgere som Enkeltpersoner alligevel faar noget ud deraf. Dette er den ene Side af Sagen, og dette den anden, og ud fra den Betragtning, at de forstandige ser mere paa at holde Virksomhederne i Gang og mindre paa at plyndre de paagældende for den Fortjeneste, som der kan være at plyndre dem for, ud fra den Betragtning tror jeg altsaa, man gør klogest i at lade være med at beskutte Fortjenester af den Art, men jeg nærer ingen som helst Tro paa, at det ærede Medlem Hr. P. Munch kan billige dette Synspunkt.

Det ærede Medlem kom, som rimeligt er, ind paa den Betragtning, at naturligvis stillede det konservative Parti sig først og fremmest paa Standpunktet at beskytte de mere velhavende. Det er Toner, vi har hørt

før, de lyder saa rart hjemligt, det er ogsaa rart en Gang imellem at høre dem her inde, og man kan i hvert Fald være sikker paa, at naar vi kommer ud paa Vælgermøderne, skal disse Toner nok lyde fuldtonigt. Denne Betragtning kommer det ærede Medlem Hr. P. Munch til ud fra dette, at vi saa stærkt er imod, at Formueskatten ikke maa fradrages, for dette vilde i særlig Grad komme de store Formuer til gode; ud fra dette fuldkommen rigtige siger det ærede Medlem: Der har vi igen Bevis for, at de Konservative vil beskytte de mere velhavende. Ja, det kan nu en Gang ikke være anderledes end, at naar der bliver Tale om en vis Skattelettelse, er det højst sandsynligt, at de, der har betalt det meget, ogsaa faar den i absolut Tal største Lettelse, det kan næsten ikke undgaas; og omvendt, naar man vil lægge Skatter paa, saa vil af den Progression, vi nu en Gang har i vor Skattelovgivning, ogsaa følge, at de, der har det mere, ogsaa faar det større Paalæg.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch ræsonnerer da som saa: Da vi i det givne Fald ikke vil gaa med til dette, viser vi atter her, at vi er, skal vi sige nogle Millionærbeskyttere. Det er det ærede Medlem ikke, nej, det ærede Medlem er Massernes Beskytter; det ærede Medlem er Beskytter af dem, hos hvem han gør sig Haab om at faa Stemmer. Det ærede Medlem opstiller ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lovgivning, som vi her er inde paa, ikke er urimelig overfor en eller anden Klasse. Nej, han siger: Du er rig, du skal beskattes haardt — du og dine ligestillede har mange Stemmer, du skal beskattes lempeligt. Saaledes er i Vinkeligheden Meningen af det ærede Medlems Teorier, og det er jo muligt, at der er Taaber i dette Land, der mener, det kunde være rigtigt at gaa efter den Musik, der her spilles. Jeg haaber imidlertid, at der er flere forstandige Mennesker, end der er i den Forstand musikalske Mennesker, thi det andet er jo kun Musik; der er saare lidt Realitet deri.

Et Skattesystem maa selvfølgelig bygges op paa en rimelig Beskatning til den ene og den anden Side. Det, der her foreligger, er imidlertid, at det radikale Parti faktisk har formaaet det socialdemokratiske Parti til at gaa med til — gennem dette, at Formueskatten overhovedet ikke maa fradrages — en generel Forhøjelse af Formueskatten; derom kan der ingen Tvivl være, det er det, man gør, og intet andet. Spørgsmaalet bliver da, om vi ikke i dette Land har en tilstrækkelig høj Formueskat, høj særlig under Hensyn til Opsparingen. Jeg skulde tro det.